

ÚRJELENÉS

– Vízkereszt ünnepe

RÉSZLET NAZIANZI SZENT GERGELY PÜSPÖK 38. BESZÉDÉBŐL

„Az ünnep neve egyszerre istenjelenés,
theofánia is, mert Isten megjelent,
s együtt születés is, mivel megszületett.”

Ez tehát a mostani nagy ünnepünk. Ezt ünnepeljük ma: Isten eljött az emberekhez, hogy aztán mi Istenhez juthassunk, vagy még pontosabban, hogy visszatérhessünk hozzá; tehát hogy letéve a régi embert, magunkra öltsük az újat (Ef 4,22–24), s ahogyan mindnyájan meghalunk Ádámban, úgy éljünk Krisztusban (1Kor 15,22), vele együtt megszületve, keresztre feszítetve és föltámadva (Ef 2,6). Nekem ugyanis visszafelé kell átélnem azt a szép folyamatot, hogy amint a jobb kezdet után jöttek a szomorú dolgok, úgy mostani fájdalmainkból egyszerre már végre jobb dolgok térhessenek vissza. „Mert ahol eláradt a bűn, ott túláradt a kegyelem” (Róm 5,20) – s hogyha a gyümölcs megízlése ítéletet hozott magával, akkor Krisztus szenvedése mennyivel inkább megigazulttá tett bennünket! Ezért tehát ne népnünnepélyt tartsunk, hanem ünnepeljünk Isten tanítása szerint: ne világi módon, hanem a világot felülmúlóan. Ne a magunk ünnepét tartsuk, hanem azét, aki a mienk lett, tehát az Úrét. Ne a gyarlóságot ünnepeljük, hanem annak orvoslását; s ne csak az alkotást, hanem az újjáteremtést!

ezek ellen még az eddigieknél is nagyobb segítségre volt szükség, Isten meg is adta ezt a segítséget: ez pedig maga Isten Igéje lett, az örökkévaló, a láthatatlan, körülírhatatlan, test nélküli, aki maga az eredetből eredt eredet, a világosság a világosságtól, az élet és halhatatlanság forrása, az ősminta szépségének kiáradása, az Atyától meghatározott és kimondott változhatatlan pecsét (Jn 6,27) és hűséges képmás (Kol 1,15). Eljön ő saját képmásához, és a test miatt testet vesz magára, amely szellemi lélekkel vegyítve él az én lelkem miatt, hogy a hozzá hasonlót így tegye tisztává. Mindenekelőtt ember lesz – a bűnt kivéve (Zsid 4,15). Így haladt előre együtt Isten az általa fölvetett emberrel, s egyesítette a két ellentétet, a testet és a lelket: mert az utóbbi átistenítette az előzőt. Micsoda újszerű egyesülés, s mennyire megdöbbentő keveredés!

Azt látom majd, hogy Jézus a Jordánban tisztul meg, hogy engem megtisztítson – vagyis inkább, hogy megtisztulásával megszentelje a folyamok vizeit –, mert biztos, hogy nem volt szüksége megtisztulásra annak, aki maga „elveszi a világ bűneit”. S látod majd az egeket megnyílni, és a vele egytermészetű Lelket róla tanúságot tenni. Mindezeknek egyetlen fő céljuk az, hogy engem tökéletességre vezessenek, újjáformáljanak, és visszavezessenek Ádám eredeti állapotára.

Isten először is sokszor és sokféleképpen nevelgette (Zsid 1,1; 12,6) az emberiséget a sok-sok bűn miatt, amelyek az ősbűn gyökeréből fakadtak: szavával, törvényével, prófétáival, jótéményeivel, majd fenytésekkel, csapásokkal, vízáradattal, tűzvészekkel, háborúkkal, győzelmekkel és vereségekkel, aztán az égből, levegőből, földből, tengerből jövő csodajelekkel, s egyes embereknek, városoknak, népeknek váratlan változásaival. Ezekkel az volt a fő célja, hogy kiirtsa a gonoszságot. Végül azonban az emberiség legszörnyűbb gonoszságai ellen még erősebb gyógyszerre volt szükség. Ilyenek voltak a gyilkosságok, házasságtörések, esküszegések, fajtalanságok, s mindenekeelőtt és mindennél inkább a bálványimádás, vagyis hogy az ember Teremtője helyett annak teremtményeit imádta. Mivel tehát

JUHÁSZ GYULA

Vízkeresztre

Jövének távol, boldog Napkeletről
Három királyok, híres mágusok,
Mert hírt hallottak a csodás Gyerekről,
Kiről legenda és jóslat susog.

Ki született szegényen Betlehemben,
Kit megöletne Heródes király
S aranyat, tömjént, mirrhát lelkesedve
Hoz néki Gáspár, Menyhért, Boldizsár!

Szerecsen, indus, perzsa, mind csodálja
A Kisdedet, ki a jövő királya
S a csillagot, mely homlokán ragyog.

Ő édes, kedves. Bájolón gagyog
S egy pintyökét néz, mely szent szeliden
A Szűz Mária vállán megpihen...